

St a n o v i s k o

v zmysle čl. I § 6 ods. 12 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky
a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 152/2017 Z. z.

k uzneseniam Súdnej rady Slovenskej republiky č. 165 až 168 z 18. decembra 2017

Prvé z označených uznesení (č. 165) Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) formulovala ako konštatovanie, že návrh JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. (pozmeňujúci návrh k návrhu predsedníčky súdnej rady na novelizáciu Smernice č. 1/2016, ktorá upravuje postup súdnej rady pri realizácii pôsobnosti v oblasti všeobecného dohľadu a etiky sudcov, ďalej len „smernica“) nezískal dostatočný počet hlasov a druhé (č. 166) obsahuje rovnaké konštatovanie v prípade ďalšieho pozmeňujúceho návrhu Mgr. Dušana Čima. Tretím uznesením (č. 167) bol naopak schválený pozmeňujúci návrh predsedníčky súdnej rady k jej vlastnému návrhu a napokon tým štvrtým (č. 168) schválená novelizácia smernice ako celok.

Podstatou všetkých návrhov bolo zriadenie etickej komisie a úprava postupu pri výkone jej činnosti, primárne pri vyhotovovaní návrhov stanovísk predkladaných na rozhodnutie súdnej rade. Kým však u návrhu predkladaného na rokovanie predsedníčkou súdnej rady šlo len o určité spresnenie už existujúcej úpravy (o. i. aj s pomenovaním komisie) a to vrátane výslovného zdôraznenia, že členmi komisie majú byť výlučne členovia súdnej rady a ponechania skoršej úpravy, podľa ktorej vyžiadanie si komisiou stanovísk odborníkov na profesijnú etiku (spomedzi nečlenov súdnej rady) je len možnosťou, prichádzajúcou do úvahy v prípade potreby (ktorú potrebu má však vyhodnocovať práve komisia); pozmeňujúce návrhy spoluautorov tohto stanoviska prinášali koncepčnú zmenu, ktorou malo byť zapojenie uznávaných osobností v oblasti profesijnej etiky s ich súhlasom priamo do činnosti komisie (ako jej členov). Návrhy sa líšili len v tom, že prvý počítal so 6-člennou komisiou a paritným zastúpením v nej členov súdnej rady a ďalších členov, vyžadujúcim si pre prijímanie rozhodnutí konsenzus; druhý potom pracoval s konceptom 5-člennej komisie, v ktorej by členovia súdnej rady mali majoritu (3 členov). Oba návrhy sledovali otvorenie procesu posudzovania etických dilem sudcov a prípadov správania javiacich sa ako kolidujúcich so zásadami sudcovskej etiky, popri tom však aj zvýšenú mieru zaangažovanosti uznávaných osobností v oblasti profesijnej etiky už v procese tvorby výstupov komisie, ktorým by takto ťažko šlo vytýkať tendenčnosť či nedostatok konzistencie.

Zhodne s niektorými ďalšími členmi súdnej rady sme vychádzali z toho, že pre zloženie etickej komisie ako len poradného orgánu súdnej rady bez priamych rozhodovacích právomocí neexistuje žiadne obmedzenie a pôsobenie tzv. externého prvku, spôsobilého nastaviť justíciu zrkadlo, môže byť pre činnosť komisie, pri korektnom nakladaní s výsledkami jej činnosti i pre pôsobenie súdnej rady v príslušnej oblasti a v konečnom dôsledku i pre dôveryhodnosť justície len prínosom.

Z vyššie uvedených dôvodov máme preto za to, že schválená novela smernice v skutočnosti žiadnou zmenou a ani prínosom nie je a preto prijatá byť nemala.

JUDr. Elena B e r t h o t y o v á , PhD. , v. r.

Mgr. Dušan Č i m o , v. r.